अपरातिः f. 1 Cossation (= अपरित q. v.); -2 Dissatisfaction.

अपरवः 1 Contest, dispute (about the enjoyment of property); उज्ञित uncontested, undisputed (as possession of any thing). -2 Ill-repute.

अपरस्पर a. [अ-परस्पर] Not reciprocal, not mutual; असत्यमत्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम्। अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम्॥ Bg. 16.8 (Mr. Telang renders र by 'produced by union of male and female', caused by lust, where अपरस्पर must be supposed to be connected with अपरस्पर under अपर q. v.)

अपराक् ind. In (or to) the western direction. शयीत नापराक् नान्येन नमा न च सन्ध्ययोः Bhāg. 6. 18. 51.

अपराञ्च a. [राष्ट्, राची, राष्ट्र] Not averted, fronting, facing, in front. —ind. In front of. —Comp. —मुख a. (—वी f.) 1 not turning away the face; with unaverted face. —2 presenting a bold front.

अपराजित a. Unconquered, invincible, unsurpassed; on दिक् the north-east direction, (ऐशानी) so called because the Gods were not defeated there; ते (देवासुराः) उदीच्यां प्राच्यां दिश्ययतन्त ते ततो न पराजयन्त सैषा दिगपराजिता Ait. Br., अपराजितां वास्थाय वजेहिशमाजिह्मगः Ms. 6.31. -तः 1 A sort of poisonous insect. -2 N. of Visnu; N. of Siva. अपराजित-अप्रतिहत-जयन्त-वैजयन्त-कोष्ठकान्...पुरमध्ये कारयेत् Kau. A. 2. 4. -3 One of the 11 Rudras. -4 A class of divinities forming a portion of the अनुत्तर divinities of the Jainas. -5 N. of a sage. - at N. of Durga, to be worshipped on the Vijayādaśamī or Dasarā day; तिष्ठ देवि शिखाबन्धे चामुण्डे ह्यपराजिते Sandhya; दशम्यां च नरै: सम्यक् पूजनीयाऽपराजिता । ...ददाति विजयं देवी पूजिता जयवर्धिनी Skanda P. -2 N. of several plants; दूर्वा, शेफालिका, जयन्ती, असन, शक्खिनी, हपुषा, असनपर्णी. -3 A kind of plant (or ओषधि) fastened round the wrist and serving as a charm or amulet; see S. 7. (In Vikramorvasīyam Act 2, Kālidāsa uses अपराजिता in the sense of a spell or विद्याः; ननु भगवता देवगुरुणा अपराजितां नाम शिखाबन्धनविद्यामुप-दिशता त्रिदशपरिपक्षस्यालक्घनीये कृते स्वः). -4 The north-east quarter; see under above. -5 A kind of metre, 4 lines with 14 syllables in each -6 A sort of Yoginī.

अपराजिष्णु-पराजेय a. Invincible.

अपराध् 4, 5 P. 1 To offend, wrong, sin against, commit an offence against; (with gen. or loc. of person or thing); योवनमत्रापराध्यति Mk. 9 is to blame; यस्मिन्कस्मित्रिप पूजाईंडपराद्धा शकुन्तला ई. 4; अपराद्धोऽस्मि तत्रभवतः कण्वस्य ई. 7; महतां योऽपराध्येत दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् Pt. 1. 307; V. 2; किं पुनरसुराबलेपेन भवतीनामपराद्धम् V. 1; sometimes with dat, also; न दूये सात्वतीसूतुर्यन्मह्ममपराध्यति ईi. 2. 11. सति च कुल-विरोधे नापराध्यन्ति बालाः Panch. 3, 4. –2 To annoy, disturb. –3 To prohibit.

सं. इं. को ... १९

अपराद्ध p. p. 1 Sinned, offended, having committed an offence, guilty, an offender, criminal (used in an active sense); ऋतवत्यसि नावधीरणामपराद्धेऽपि यदा चिरं मिय R. 8. 48; प्रोवाच कोशलपतिः प्रथमापराद्धः 9. 79 the first to offend. —2 Missed, not hitting the mark (as an arrow) मृगदेहापराद्धेनीमेषुमोक्षणैः Dk. 163; 'इषुः or 'पृष्ठकः an archer whose arrows always miss the mark, an unskilful archer; निमित्तादपराद्धेषोधीनुष्ठकस्येव विलातम् ई. 2. 27. —3 Violated, transgressed; अपराद्धा अभिषकवेलोपाध्यायस्य V. 3.—द्धम् [भाव कः] An offence, crime, injury; न तु प्रीष्मस्यैवं सुभगनपराद्धं युवतिषु ई. 3. 8.

अपराद्धिः f. 1 Fault, mistake, offence. -2 Sin.

अपराधः An offence, a fault, guilt, crime, sin, mistake, error; (32 kinds are usually stated in Sāstras); कमपराधलनं मिय पर्यसि V. 4. 29; यथापराधदण्डानाम् R. 1. 6; सर्नापराधल मिय पर्यसि V. 4. 29; यथापराधदण्डानाम् R. 1. 6; सर्नापराधल अवस्थाः खल्ज दूताः Abhişeka I. यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोऽपराधात् Sik. 52 mistake or error in accent; sometimes with gen. or loc. of person; अदः सुरेन्द्रस्य कृतापराधान् देत्यान् V. 1. 20; कृतापराधमिन त्वन्यात्मानमनगच्छति K. 203. —Comp.—समापनस्तोत्रम् A panegyric to Devī (देवीत्तोत्र) by a later Sankarāchārya in which there is a striking and melodious ending at the end of each verse as कुपुत्रो जायेत कचिदिप कुमाता न भवति। —भञ्जनः the destroyer of sins, epithet of Siva; स्तोत्रम् a short poem by Sankarāchārya in praise of Siva, the fourth line of the verses being usually क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शम्भो।

अपराधिन a. Offending, guilty, offender, criminal; अपराधी नामाहं प्रसीद रम्भोह V. 2. 21.

अपरापरण a. Destitute of descendants or offspring.

अपरामुष्ट a. In no way connected; Pātanjala Yoga-darśana 1.24.

अपरार्कः The oldest known commentator of याज्ञवक्य-स्मृति. The name of his com. is अपरार्कचन्द्रिका.

अपरिक्रम a. 1 Unable to walk round. जानन्नपि च किं कुर्योदशक्तश्रापरिकमः Ram. 2. 63. 42.–2 Not diligent.

अपरिक्लेशः Welfare; Mu. 1.

अपरिग्रह a. Without possessions or belongings, attendants &c; Without a wife; तदाप्रमृत्येव विमुक्तसङ्गः पतिः पश्चामपरिग्रहोऽभूत Ku.1.53. quite destitute, as in निराशीरपरिग्रहः Bg. 6.10. —हः 1 Non-acceptance, rejection, renunciation, one of the several kinds of yamas (mental restraints) stated in Yogaśāstra by Patañjali.—2 Destitution, poverty.

अपरिचयिन, -परिचेय a. Having no acquaintance; unsocial, misanthropic.

अपरिच्छद् a. Poor, destitute. प्रमांसश्चापरिच्छदाः Ms. 8. 405.

अपरिच्छिन्न a. 1 Undiscerned, undistinguished. -2 Continuous, connected, without interval or separation.